

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200936
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8819200936.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: žalovaným: 1. H. N., S.. XX. XX. XXXX, N. M. Č. XXX, XXX XX Č., 2. X. N., S.. XX. XX. XXXX, N. M. Č. XXX, XXX XX Č., o zaplatenie 21.668,35 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 650,28 eur a ohľadne 5,59% ročného úroku z úveru zo sumy 200 eur od 28.3.2019 do 23.4.2019, 5,59% ročného úroku z úveru zo sumy 350,14 eur od 24.4.2019 do 28.5.2019, 5,59% ročného úroku z úveru zo sumy 500,14 eur od 29.5.2019 do zaplatenia, 5,59% ročného úroku z úveru zo sumy 150,14 eur od 27.6.2019 do zaplatenia, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 200 eur od 28.3.2019 do 23.4.2019, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 350,14 eur od 24.4.2019 do 28.5.2019, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 500,14 eur od 29.5.2019 do zaplatenia, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 150,14 eur od 26.6.2019 do zaplatenia.

Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20.813,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 21.613,91 eur od 29.11.2018 do 14.12.2018, zo sumy 21.463,77 eur od 15.12.2018 od 27.3.2019, zo sumy 21.263,77 eur od 28.3.2019 do 23.4.2019, zo sumy 21.113,63 eur od 24.4.2019 do 28.5.2019, zo sumy 20.963,63 eur od 29.5.2019 do 26.6.2019 a zo sumy 20.813,49 eur od 27.6.2019 do zaplatenia, a to všetko im povoľuje uhradiť v 150-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 30-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá.

Žalobcovi priznáva proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.3.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1., 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 21.668,35 eur s 5,59% úrokom z úveru zo sumy 21.143,63 eur od 1.1.2019 do zaplatenia a 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 21.463,77 eur od 1.1.2019 do zaplatenia a trovy konania.

2. Na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovaným v 1. a 2. rade uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 29.12.2014, (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným v 1. a 2. rade ako solidárnym dlžníkom medziúver vo výške 22.200,- eur. Finančné prostriedky boli poskytnuté dňa 08.01.2015 a dňa 20.05.2015. V zmysle

čl. VIII. bod 8.1. Úverovej zmluvy žalobca za spracovanie úveru žalovaným účtoval poplatok, ktorý bol splatný pri prvej výplate medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o tento poplatok vo výške 266,40 eur. Úroková sadzba úrokov za medziúver bola Úverovou zmluvou dohodnutá v sadzbe 5,59 % p. a. Nakoľko sa úroky za medziúver vypočítavali z výšky vyplateného úveru, boli žalovaným účtované od 09.01.2015 úroky za úver v sadzbe 5,59 % p. a. zo sumy 18.026,40 eur a od 21.05.2015 úroky za úver v sadzbe 5,59 % p. a. zo sumy 22.200,00 eur. V zmysle Čl. V. bod 5.2. Úverovej zmluvy sa žalovní zaviazali splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 148,14 eur, a to na účet stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX. V zmysle Čl. V. bod 5.3. Úverovej zmluvy splátky vo výške 148,14 eur pozostávali z vkladu na účet sporenia vo výške 33,62 eur, z poplatku za poistenie úveru vo výške 11,10 eur a zo splátky úrokov za medziúver vo výške 103,42 eur. Jednotlivé splátky boli splatné do 15. dňa v mesiaci. V zmysle Čl. V. bod 5.3. Zmluvy sa jednotlivé nároky z mesačných splátok uspokojovali v poradí úroky z medziúveru, poplatok za poistenie úveru a vklady na konto sporenia. Z uvedeného dôvodu bola vždy z vkladu na konto sporenia preúčtovaná v prospech konta medziúveru časť zodpovedajúca splatným úrokom za úver a poplatkom za poistenie úveru a prípadná zvyšná časť vkladu bola ponechaná na konte sporenia ako vklad na konto sporenia predpísaný Úverovou zmluvou. Žalovní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a dostali sa do omeškania so splácaním splátok úveru, na základe čoho žalobca žalovaných upomínal na doplatenie omeškaných splátok. Listom zo dňa 24.10.2018 žalobca upozornil žalovaných, že sú v omeškaní so splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace, vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň informoval, že v prípade nedoplatenia omeškaných splátok má žalobca právo požadovať zaplatenie zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Upozornenie zo dňa 24.10.2018 bolo žalovaným doručené dňa 29.10.2018. Nakoľko žalovní omeškané splátky nedoplatili, žalobca v zmysle Čl. X. bod 10.1. Úverovej zmluvy dňa 28.11.2018 mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca v zmysle Čl. X. bod 10.19. Úverovej zmluvy zúčtoval nasporené prostriedky na konte sporenia s kontom medziúveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola na konte sporenia nasporená suma 906,23 eur, zúčtovanie s kontom medziúveru v tejto výške bolo započítané na istinu úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (28.11.2018) bola výška dlhu žalovaných voči žalobcovi 21.808,91 eur, pričom pozostávala z: istiny vo výške 21.293,77 eur. Istina v tejto výške predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru 22.200,00 eur a zúčtovaním s kontom sporenia pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti vo výške 906,23 eur, nezaplatených 5,59 % p. a. úrokov za úver zo sumy 22.200,00 eur do 28.11.2018 vo výške 175,84 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 144,30 eur. Táto suma predstavuje nezaplatené poplatky za poistenie úveru za mesiace 11/2017 - 11/2018. Nezaplatených poplatkov za upomienky vo výške 195,00 eur. Táto suma predstavuje súčet poplatkov za 1. upomienky, poplatkov za 2. upomienky a poplatkov za predžalobné upomienky, účtovaných na konto medziúveru. Nakoľko vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zmluva nezaniká, úročí žalobca istinu (21.293,77 eur) po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dohodnutým úrokom za úver v sadzbe 5,59 % p. a. V súlade s čl. IX. bod 9.2. Úverovej zmluvy, odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania z celkového dlhu žalovaných ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v sadzbe 5,00 % p. a. Žalobca si voči žalovaným neuplatňuje nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky v celkovej výške 195,00 eur, z toho dôvodu aj úrok z omeškania po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca počítal zo sumy 21.613,91 eur (rozdiel medzi celkovou výškou dlhu žalovaného ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 21.808,91 eur a neuplatnenými poplatkami za upomienky vo výške 195,00 eur). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola pohľadávka žalobcovi čiastočne splnená, a to dňa 14.12.2018 vo výške 150,14 eur. Toto čiastočné splnenie bolo započítané na istinu úveru. Ako už bolo uvedené, žalobca si voči žalovaným žalobou neuplatňuje nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 195,00 eur (špecifikovaných v Čl. III. žaloby). Žalovaná suma vo výške 21.668,35 eur predstavuje výšku dlhu žalovaných voči žalobcovi ku dňu 31.12.2018 (zníženú o neuplatňované poplatky), pričom pozostáva z: istiny vo výške 21.143,63 eur. Istina v tejto výške predstavuje rozdiel medzi istinou ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (21.293,77 eur) a čiastočným splnením po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (150,14 eur), nezaplatených 5,59 % p. a. úrokov za úver do 31.12.2018 vo výške 283,07 eur. Táto suma predstavuje nezaplatené 5,59 % p. a. úroky za úver zo sumy 22.200,00 eur do 28.11.2018 vo výške 175,84 eur, nezaplatené 5,59 % p. a. úroky za úver zo sumy 21.293,77 eur od 29.11.2018 do 14.12.2018 vo výške 52,18 eur a nezaplatené 5,59 % p. a. úroky za úver zo sumy 21.143,63 eur od 15.12.2018 do 31.12.2018 vo výške 55,05 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 144,30 eur, nezaplatených 5,00 % p. a. úrokov z omeškania do 31.12.2018 vo výške 97,35 eur. Táto suma predstavuje nezaplatené 5,00 % p. a. úroky z omeškania zo sumy 21.613,91 eur od 29.11.2018 do 14.12.2018 vo výške 47,37 eur a nezaplatené 5,00 % p. a. úroky z omeškania zo sumy 21.463,77 eur od 15.12.2018 do 31.12.2018 vo výške 49,98

eur. Príslušenstvom pohľadávky je 5,59 % p. a. úrok za úver zo sumy 21.143,63 eur od 01.01.2019 do zaplataenia a 5,00 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 21.463,77 eur od 01.01.2019 do zaplataenia.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade k žalobe uviedli, že žiadajú o povolenie uhradiť dlžnú sumu v splátkach po 150,- eur mesačne.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o úvere zo dňa 29.12.2014, Všeobecnými podmienkami stavebného sporenia pre fyzické osoby v znení účinnom od októbra 2014 a tarifami sporenia pre fyzické osoby, Amortizačnou tabuľkou pre medziúver, Predpokladmi, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru, Upozorneniami na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.10.2018 spolu s doručenkami, Oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 28.11.2018, Výpisom z účtu medziúveru, Výpisom z účtu stavebného sporenia, písomným podaním žalobcu zo dňa 11.6.2019 a dňa 3.7.2019 a zistil tento skutkový stav vecí:

5. Podľa článku I. zmluvy o úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi zo dňa 29.12.2014, žalobca poskytol dlžníkovi medziúver vo výške 22.200,- eur. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej len Všeobecné podmienky) sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasparenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 13.106,24 eur.

6. Podľa článku II. zmluvy dlžník sa zaviazal do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 5,59 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 114,52 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,75% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 148,14 eur. Celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavovala 54.611,17 eur.

7. V zmysle článku V. zmluvy - úročenie, splatnosť a splácanie do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu vo výške 148,14 eur uvedenú v bode 5.2. vklady na účet sporenia vo výške 3,62eur a úroky z medziúveru vo výške 103,42 eur a poplatok za poistenie typu A vo výške 11,10 eur pričom sa uspokojia v nasledovnom poradí: úroky z medziúveru, poplatok za poistenie a vklady. Po pridelení cieľovej sumy bude suma podľa bodu 5.2. predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku vo výške 137,04 eur a poplatku za poistenie typu A vo výške 11,10 eur.

8. V zmysle čl. X. bod 10.16. zmluvy vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru je dlžník povinný zaplatiť celý zostatok úveru, vrátane príslušenstva veriteľovi v lehote určenej veriteľom v písomnom Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

9. Podľa čl. X. zmluvy bod 10.17.3. odstúpením od tejto zmluvy nezaniká právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplataenia celej pohľadávky s príslušenstvom.

10. Podľa článku XI. bod 11.1 zmluvy - Záverečné ustanovenia, právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, najmä zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení a Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, ktoré obdržal spolu so zmluvou a s obsahom ktorých súhlasí.

11. V zmysle čl. XIX Všeobecných podmienok pre stavebné sporenia pre fyzické osoby, Porušenie zmluvných podmienok a mimoriadna splatnosť bod 2 písm. a) ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvnej dohody zo strany stavebného sporiteľa alebo ak je stavebný sporiteľ v omeškani s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru alebo medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace je stavebná sporiteľňa oprávnená postupovať v zmysle bodu 3 tohto článku.

12. V zmysle bodu 3 písm. b), c) čl. XIX. Všeobecných podmienok ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť.

13. Žalobca listami zo dňa 28.11.2018 oznámil obom žalovaným, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, ku dňu 28.11.2018 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto žiadal žalovaných vrátiť sumu 21.808,91 eur. Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaná v 1. rade prevzala dňa 4.12.2018 a žalovaný v 2. rade dňa 5.12.2018.

14. Upozorneniami na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.10.2018 vyzval žalobca žalovaných v lehote do 31.10.2018 na úhradu omeškaných splátok. Žalobca žalovaných upozornil, že v prípade nezaplatenia v stanovenej lehote vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru dňa 31.10.2018 a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu. Listiny prevzali žalovaní dňa 29.10.2018.

15. V podaní zo dňa 11.6.2019 žalobca uviedol, že po 31.12.2018 bol uplatnený nárok žalobcovi čiastočne splnený, a to dňa 27.03.2019 vo výške 200,00 eur, dňa 23.04.2019 vo výške 150,14 eur a dňa 28.05.2019 vo výške 150,00 eur. Na základe čiastočného splnenia uplatneného nároku vzal žalobca žalobu späť v časti sumy 500,14 eur, 5,59 % p. a. úroku za úver zo sumy 200,00 eur od 28.03.2019 do 23.04.2019, 5,59 % p. a. úroku za úver zo sumy 350,14 eur od 24.04.2019 do 28.05.2019, 5,59 % p. a. úroku za úver zo sumy 500,14 eur od 29.05.2019 do zaplatenia, 5,00 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 200,00 eur od 28.03.2019 do 23.04.2019, 5,00 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 350,14 eur od 24.04.2019 do 28.05.2019, 5,00 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 500,14 eur od 29.05.2019 do zaplatenia.

16. V písomnom podaní z 3.7.2019 žalobca uviedol, že žalobcovi bol uplatnený nárok (okrem úhrad, ktoré žalobca súdu oznámil podaním zo dňa 11.06.2019) čiastočne splnený dňa 26.06.2019 vo výške 150,14 eur. Na základe uvedeného vzal žalobca žalobu späť v časti sumy 150,14 eur, 5,59 % p. a. úroku za úver zo sumy 150,14 eur od 27.06.2019 do zaplatenia, 5,00 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 150,14 eur od 26.06.2019 do zaplatenia.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“). spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa

priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

26. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

27. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa §145 ods. 2 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

30. Žalobca v podaní zo dňa 11.6.2019 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 500,14 eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania ako je uvedené vyššie a v písomnom podaní z 3.7.2019 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 150,14 eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania ako je uvedené vyššie, a to pred prvým pojednávaním, súd preto v tejto časti konanie zastavil.

31. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

32. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

33. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

34. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

35. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

36. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

37. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

38. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli dňa 29.12.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX X XX, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 22.200,- eur.

39. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že žalovaní medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 24.10.2018 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti.

40. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžníci podstatne porušili zmluvu, žalobca ku dňu 28.11.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal oboch žalovaných o okamžité vrátenie celého zostatku úveru v sume 21.808,91 eur.

41. Súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 21143,63 eur (istina ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v sume 21293,77 eur po odrátaní čiastočnej úhrady po vyhlásení mimoriadnej

splatnosti v sume 150,14 eur) a úroku z úveru do mimoriadneho zosplatnenia (28.11.2018) v sume 175,84 eur.

42. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

43. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

44. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

45. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

46. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

47. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 2.2.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 2.2.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

48. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

49. Záver súdu, že zmluvné úroky z úveru prislúchajú žalobcovi len do doby splatnosti dlhu, resp. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, zodpovedá ustálenej súdnej praxi, ako aj judikatúre vyšších súdnych inšancií. Čo sa týka predčasnosti zosplatnenia úveru, ide vo svojej povahe o jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca, a za tento stav nedostatku

a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorým tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia, a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav v žiadnom prípade nemožno pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa, nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navodil by sa tiež stav, v ktorom veriteľ by nebol nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky by mu nahrádzali stav jeho potencionálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa nemôže užívať právnu ochranu, nakoľko s protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy spočívajúcej v úhrade príslušných úrokov z omeškania, a pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 OZ v spojení s §3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Iným právnym posúdením ohľadne priznania úrokov z úveru po zosplatení istiny by sa súd dostal do rozporu s konštantnou judikatúrou (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013 sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012 sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. júna 2015). V súvislosti s vyššie uvedeným názorom porovnaj závery uvedené v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/209/2018 zo dňa 25. 09. 2018.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi nepriznal nárok na úrok z úveru po zosplatení vo výške 5,59% ročne zo sumy 21.143,63 eur od 1.1.2019 do zaplatenia a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol. Zároveň súd žalobu zamietol z rovnakého dôvodu aj v časti úroku z úveru vyčísleného za obdobie od 28.11.2018 do 31.12.2018 v sume 283,07 eur. Žalobcovi priznal súd iba nárok na úrok z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dňa 28.11.2018 vo výške 175,84 eur.

51. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

52. Zároveň súd žalobcovi priznal aj nárok na poplatky za poistenie v zmysle bodu 5.3 zmluvy za obdobie od novembra 2017 do novembra 2018 v sume 144,30 eur (13x 11,10 eur).

53. Dlžná suma tak predstavuje istinu v sume 21143,63 eur spolu s úrokom z úveru do vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v sume 175,84 eur, poplatkov za poistenie v sume 144,30 eur po odrátaní úhrad vykonaných žalovanými po podaní žaloby (21143,63 eur + 175,84 eur + 144,30 eur - 650,28 eur = 20813,49 eur).

54. Súd zaviazal na zaplatenie sumy 20813,49 eur žalovaných v 1. a 2. rade v súlade s vyššie cit. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobe v uvedenom rozsahu vyhovel.

55. Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

56. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

57. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

58. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

59. Žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorú im žalobca vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru poskytol, dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške 5 % ročne dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, teda dňom 29.11.2018 do zaplatenia, ale len zo sumy priznanej súdom a čo do zvyšku žalobu v tejto časti zamietol. Zároveň súd pri priznaní nároku na úrok z omeškania zohľadnil úhrady žalovaných po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a to dňa 14.12.2018 v sume 150,14 eur, dňa 27.3.2019 v sume 200,- eur, dňa 23.4.2019 v sume 150,14 eur, dňa 28.5.2019 v sume 150,- eur, dňa 26.6.2019 v sume 150,14 eur. Žalobcovi tak priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy poníženej o konkrétnu úhradu žalovaných. Listom zo dňa 24.10.2018 boli žalovaní upozornení na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 31.10.2018 v prípade, že nedôjde k úhrade dlžnej sumy.

60. Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu 28.11.2018 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky.

61. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania 5% ročne tak neprevyšuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania.

62. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

63. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Žalovaná v 1. rade je nezamestnaná, poberá iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 180,- eur. Žalovaný v 2. rade je zamestnaný iba na štvrtinovú dohodu, poberá plat vo výške 150,- eur mesačne. Vzhľadom na sociálnu, finančnú a majetkovú situáciu žalovaných, súd im povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 150,- eur, zohľadňujúc aj dobu splácania dlžnej sumy. Súd poukazuje na skutočnosť, že uvedená suma nie je nižšia ako pôvodná splátka úveru podľa úverovej zmluvy (podľa čl. II zmluvy o úvere v sume 148,14 eur).

64. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

65. V zmysle § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

66. Podľa § 256 ods. 1 zákona CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

67. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

68. Pre účely určenia pomery úspechu medzi stranami sporu súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby dňa 26.3.2019. Žalobca požadoval sumu 21668,35 eur, úrok z úveru vo výške 5,59% zo sumy 21143,63 eur od 1.1.2019 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu 26.3.2019 predstavuje sumu 272,01 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 21463,77 eur odo dňa 1.1.2019 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 26.3.2019 predstavuje sumu 246,98 eur. Z uplatnenej sumy 22187,34 eur (ku dňu 26.3.2019) žalobcovi bolo priznaných 20813,49 eur a dôvodne uplatňoval aj sumu 650,28 eur, v ktorej časti bolo konanie zastavené spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 21613,91 eur od 29.11.2018 do 14.12.2018, ktorý po vyčíslení ku predstavuje sumu 44,41 eur a zo sumy 21463,77 eur od 15.12.2018 do 27.3.2019, ktorý po vyčíslení ku 26.3.2019 predstavuje sumu 296,96 eur. Teda spolu žalobcovi bolo priznaných 21805,14 eur.

69. K zastaveniu konania došlo na základe čiastočného späťvzatia žaloby z dôvodu úhrad žalovanými vykonanými po podaní žaloby, čím žalovaní zavinili čiastočné zastavenie konania, preto je potrebné ohľadne sumy, v ktorej časti bolo konanie zastavené, priznať procesný úspech žalobcovi.

70. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010)

71. Žalobcov úspech tak predstavoval 98,28% ($21805,14 \times 100 : 22187,34 = 98,28\%$) a neúspech 1,72% a po odpočítaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere $96,56=97\%$.

72. Uvedenú náhradu mu súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

73. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.